

var ingen Menneskekender og gjorde ingen Forskel paa Personer. Med Eder og Slag i Bordet og Haanlatter nedlarmede han alle Indsigelser og tumlede med sin Modpart, indtil han havde afpresset ham den yderste Indrømmelse.

En Aften sad han efter Middagen sammen med de Nyforlovede inde i Havesalen, hvor han gjorde sig det mangeligt i en af de brede Armstole fra Konferensraadens Tid. Uden Hensyn til sin friherrelige Svigersøns Nærværelse havde han lagt sine Elefantfødder op paa en Taburet, mens han røg en Cigar.

De to Forlovede sad i en Sofa og holdt hinanden i Haanden. Af Hr. Søholms tre Døtre var Frk. Constance den, hvem Rigdommen og Lediggangen mindst havde fordærvet. Hun var ikke saa lidt af et Følelsesmenneske, og hendes Forelskelse i den statelige Officer var et op-
rigtigt Sværmeri, der galdt mere end Uniformen. Den smukke unge Dame, der siden sin Forlovelse havde optaget den fornemme Verdens Skik at møde til Middagen i elegant Selskabstoilette, sad indhyllet i et stort Pelsslag paa Grund af Kulden i Stuerne. Efter at det var gaaet op for Grosserer Søholm, hvormeget Brændsel de store Rum slugte, havde han fundet det unødvendigt at lægge i Kakkellovnene mere end een Gang om Dagen, og ingen vovede nogen Indsigelse.

Hr. Søholm underholdt sin Svigersøn med det Emne, der for ham selv var det eneste, der havde virkelig Interesse, nemlig hans egen Person og hans Forretnings Udvikling. Som andre indbildte Genier var han ganske op-